

La taula de l'estiu

written by Jordi Domingo | 31 de juliol de 2022

L'agost és a tocar; l'agost, feixuc i mandrós com cantaven els Pets. Vuitè mes de l'any del calendari gregorià i que deu el seu nom al primer emperador romà Cèsar August, és per excel·lència el mes on sembla que el món s'aturi, amb administracions públiques sota mínims, i activitat política parlamentària tancada per vacances.

I amb aquest mes d'agost a tocar és quan els dos governs que ens governen, el català i l'espanyol, han decidit fer una trobada al voltant d'una Taula, de Diàleg, de primer i injuriar cognom, i Negociació com a segon cognom que, francament, no capeixo.

Tot llegint la nota de premsa feta pública pel Govern de la Generalitat, ambdós governs han acordat "impulsar abans de final d'any les reformes legislatives que permetin acabar amb la repressió i la judicialització del moviment independentista". Deu ser cosa que s'acosta l'agost, que aquest titular, val a dir que al cos de la nota de premsa tampoc s'explicita gaire més cosa de substancial, tampoc l'he acabat d'entendre. És a dir, el govern espanyol, un cop torni de vacances al setembre, haurà de començar a repassar quins paràgrafs de lleis ha de canviar per fer possible l'acord, perquè de lleis repressives com a tal, poques n'hi ha; de paràgrafs i paràgrafs de reglaments que les desenvolupen, pel que hem anat veient aquests darrers anys, n'hi ha i forces, així com també potestats de tribunals, en especial el de *Cuentas*, que ben bé són per perdre-s'hi. I tot això a correu per setembre, a més de ser el novè mes dels dotze que té l'any, és el mes precedent de l'octubre i a les Corts Generals és preceptiu que abans que comenci aquest desè mes, ha d'haver entrat el *proyecto de Ley de Presupuestos Generales del Estado* per l'any següent, segons l'art. 37 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

Masses coses a fer en un mes. Perquè no hem d'oblidar que després han de venir les negociacions de tot plegat perquè sigui aprovat. A més, ens hauran d'explicar bé que a l'hivern no podrem encendre gaire la calefacció pel tema de la pujada de preus de petroli, gas, electricitat i no sé quantes coses més com a conseqüència de la guerra d'Ucraïna. També és de suposar que s'hauran de pensar i aplicar mesures efectives per fer front a la inflació que ha agafat velocitat de creuer i que ja ens està abocant a un període de recessió on, diuen els que hi entenen, encara les passarem més magres que durant la Crisi Financera de 2008, que oficialment no la vam patir, o això ens volien fer creure els qui governaven des de la Meseta, però que deu n'hi do el que va suposar.

Si deixen de banda tots els deures a fer i acordats per una de les parts de la Taula, quins són els deures a fer i què s'ha acordat per part de l'altra? He estat incapaç de llegir-ho o sentir-ho enlloc, però és de calaix que en tota negociació les parts surten amb deures a fer si el que es persegueix és arribar a la resolució d'un problema. I aquí sí que em declaro profundament ignorant com per arribar a capir com el govern més fort és capaç d'assumir una sèrie d'acords mentre que l'altre, que se sàpiga o s'hagi comunicat al comú del poble, ni s'ha compromès, ni s'ha obligat a res.

Què m'ho expliquin aquest proper mes d'agost, si us plau.